

Câinele și cățelul

„Cât îmi sunt de urâte¹ unele dobitoace,
Precum lupii, urșii, lei și alte câteva,
Care cred despre sine că prețuiesc ceva!
De se trag din neam mare,
Asta e o-ntâmplare:
Și eu poate sunt nobil, dar s-o arăt nu-mi place.
Oamenii spun adesea că-n țări civilizate
Este egalitate.

Toate iau o schimbare și lumea se cioplește²,
Numai pe noi mândria nu ne mai părăsește.
Cât pentru mine unul, fieștecine³ știe
C-o am de bucurie
Când toată lighioana, măcar și⁴ cea mai proastă,
Câine sadea⁵ îmi zice, iar nu domnia-voastră.”
Așa vorbea deunăzi cu un bou oarecare
Samson, dulău de curte, ce lătra foarte tare.

¹ A se ciopli = (săci) a se ciobii, a se ciobii, a se ciobii.

² Fiecare, oricine.

³ Măcar și = chiar și.

⁴ (Aici) simplu, fără țeluri de polteric.

⁵ Urât = (săci) nesuferit.

Cățelul Samurache, ce ședea la o parte
Ca simplu privitor,
Auzind vorba lor
Și că nu au mândrie, nici capricii⁶ deșarte⁷,
S-apropie îndată
Și-și arată iubirea ce are pentru ei:
„Gândirea voastră – zise – îmi pare minunată.
Și sentimentul vostru îl cinstesc, frații mei.”
— „Noi, frații tăi? răspunse Samson, plin de
mânie.
Noi, frații tăi, potaie!
O să-ți dăm o bătaie
Pe care s-o pomenești.

⁶ Capriciu = dorință trecătoare, moft.

⁷ Deșert = deșert = (săci) lipsit de importanță, de profunzime.

Cunoști tu cine suntem și ți se cade⁸ ție,
Lichea⁹ nerușinată, astfel să ne vorbești?”
— „Dar ziceați...”
— „Și ce-ți pasă ție? Te-ntreb eu ce ziceam?
Adevărat vorbeam
Că nu iubesc mândria și că urâsc pe lei,
Că vreau egalitate, dar nu pentru căței.”

Aceasta între noi adesea o vedem
Și numai cu cei mari egalitate vrem.

⁸ A i se cădea = a i se cuveni, a i fi permis.

⁹ Persoană fără caracter, om nețrebalic.

MORALA

Morala acestei fable este că vorbele trebuie întărite de fapte - altminteri nu valorează nimic. Mai mult, unii vorbesc despre dreptate doar când vor să obțină ceva, nu și când trebuie să fie ei corecți cu ceilalți.

Vulpea în livadă

O vulpe a intrat odată
Flămândă în livadă.

Și poamele văzând, frumoase, coapte bine,
S-a bucurat prea mult **in sine**¹,
Dar bucuria ei a fost în mâini străine:
Că prunele pe crengi cam **susușor**² erau

Și nu se scuturau.
Umblând ea în zadar mai bine de un ceas,
A zis acestea către prune:
— Cum v-am găsit, așa vă las,

¹ În gând.
² Destul de sus.

Măcar că³ la privit vă arătați prea bune,
Dar verzi, în loc să **folosiți**⁴,
Voi dinți-i strepeziți.

Un adevăr de mult văzut,
Că neavând prilej ca să ne folosim
De-un lucru ce ne e plăcut,
Apoi neapărat **cusururi**⁵ îi găsim.

³ Măcar că = deși, cu toate că.
⁴ A folosi = (aici) a fi de folos.
⁵ Cusur = defect, neajuns.

MORALA

Poate ai auzit zicala „Când nu ajunge la struguri, vulpea spune că sunt acri”. Morala e aceeași: uneori, când nu putem obține ce vrem, trecem mai ușor peste dezamăgire găsim defecte care să facă acel lucru să pară „de nedori”. Ar trebui să nu cădem în această capcană și să nu criticăm lucruri bune doar pentru că nu putem să le obținem sau să le controlăm.

